

- העותרים: 1. המוקד לפליטים ולמהגרים
2. האגודה לזכויות האזרח בישראל
3. רופאים לזכויות אדם - ישראל

כולם ע"י עו"ד רחל פרידמן ו/או אסף וייצן
מהמוקד לפליטים ולמהגרים
וכן ע"י עו"ד עודד פלר ואח'
מהאגודה לזכויות האזרח בישראל

שכתובתם להמצאת כתבי בי-דין הינה:
המוקד לפליטים ולמהגרים
רח' נחלת בנימין 75, תל אביב
טל': 03-5608185; טל' נייד: 05404251631; פקס: 03-6844812
דוא"ל: rachel@hotline.org.il

- נגד -

המשיב: שר הפנים

באמצעות פרקליטות המדינה
מרחוב צלאח-א-דין 29, ירושלים

תגובה מטעם העותרים לבקשה להארכת מועד מטעם המשיב

בהתאם להחלטת כב' הנשיאה מיום 30.11.2015 מתכבדים העותרים להגיב לבקשת המשיב.

1. נשוב ונזכיר בקצרה: עניינה של העתירה במי ששוחררו ממשמורת משום שיש קושי, שאינו תלוי בהם, להרחיקם מישראל. אנשים אלה מצויים בישראל ואינם רשאים לעבוד בה ולהתפרנס. כחלק מתנאי שחרורם הם נדרשים להתייצב מעת לעת במשרדיו של המשיב באזור התפעול המערבי בנתב"ג. המדובר במבנה שנסיעה אליו יקרה ומציבה בפני הנדרשים להתייצב בו קושי כלכלי; במבנה שאינו נגיש; שאין כל הכוונה אליו; שההגעה אליו אורכת זמן רב ברכבת ולאחר מכן בהליכה רגלית ממושכת; ושאינו ערוך לקבל קהל כלל, ודאי את כמות האנשים שנדרשים להתייצב בו (כמאה איש ביום בממוצע, ולפעמים אף כפול מכך). העותרים הדגישו, כי התייצבות צריכה להיות במקומות ובתנאים שלא יעמידו אנשים בסכנה להפר את תנאי השחרור ולהיעצר, ולא יפגעו בכבודם ובזכויותיהם. לצורך כך לא די בתיקונים קוסמטיים במשרדי המשיב באזור התפעול בנתב"ג. בית המשפט הנכבד התבקש להורות למשיב לחדול מדרישתו להתייצב במבנה זה, ולאפשר התייצבות בלשכות המשיב הפרוסות ברחבי הארץ.

2. בדיון שהתקיים ביום 7.9.2015 הבהיר המותב הנכבד למשיב, שהנדרשים להתייצב במבנה באזור התפעולי בנתב"ג משתייכים לאוכלוסיות מוחלשות; כי ההסדר קשה; כי נחוצה פריסה ארצית של משרדים להתייצבות; כי העובדה שנשלחים למתקן כזה אנשים בהמוניהם מצביעה על אי התחשבות מספקת, וזאת בלשון המעטה; וכי עריכת תיקונים במבנה ובדרך קבלת הנדרשים להתייצב בו, רחוקים מליתן מענה מספק. בהחלטתו הביע בית המשפט הנכבד אי נחת מהמצב הקיים, והורה על הגשת תגובה מטעם המשיב בתוך 75 ימים כדי למצוא פתרונות מעשיים (בית המשפט סבר שדי ב-60 ימים, ואולם המשיב ביקש להאריך את התקופה להגשת הודעה).

3. את בקשתו של המשיב עתה, להאריך את המועד להגשת תגובתו ב-45 ימים, הוא מנמק בכך שהתקיימו מספר פגישות בין רשות האוכלוסין וההגירה לבין רשות שדות התעופה בעניין "שיפור נגישות למשרדי היחידה בנתב"ג", ואולם אינו מבאר במה מדובר (בתגובתו מיום 1.9.2015, עובר לדיון, מסר המשיב, כי מתקיימים מגעים בין רשות האוכלוסין וההגירה לבין רשות שדות התעופה בעניין הצבת שילוט הכוונה למשרדיו, ואולם אלה טרם נשאו פרי). עוד מנמק המשיב את הצורך בארכה, בכך שנערכה עבודה להטמעת מערכת זימון תורים במשרדים, באופן שתווסת את מספר המוזמנים, ותייעל את העבודה. על מנת להטמיע את המערכת ולהמשיך לבחון אפשרות "שיפור הנגישות" מתבקש בית המשפט להאריך את המועד להגשת הודעה עד ליום 13.1.2016.

4. לצערנו, בקשתו של המשיב אינה נושאת בשורה. דומה, שהמשיב ממאן לקבל שהעתירה אינה עוסקת ב"שיפור נגישות למשרדי היחידה בנתב"ג" ואף לא בייעול זימון המתייצבים למשרדים אלה, וזאת ממש כשם שלא עסקה בהתקנת מתקן מים קרים, פיזור מספר כיסאות לישיבה בכניסה ופינוי חדר לצורך תשאולים, שעליהם היתה גאוות המשיב בתגובתו עובר לדיון. איננו מקלים ראש, חלילה, בתרומתה של עתירה לבית המשפט הגבוה לצדק בשנת 2015 על מנת שרשות ציבורית תקבל, שעליה לדאוג למי שהיא דורשת את התייצבותם למים, כיסאות, עמדה לקבלת קהל, תור מסודר ומי יודע – אולי גם שלט הכוונה למקום (שמא שאטל מזדמן?). אלא שבכל הכבוד, לא בכך עוסקת העתירה; לא זה מה שנתבקש בה; ולא בעניינים אלה העיר המותב הנכבד למשיב בדיון.

5. אין כל הצדקה למתן ארכה על מנת שהמשיב יוסיף לדווח על תיקונים במשרדיו בנתב"ג. כאמור בהרחבה בעתירה ובתגובה מטעם העותרים עובר לדיון, אין הצדקה מיוחדת להתייצבות במשרדי המשיב בנתב"ג דווקא, ואין הצדקה להימנע מפריסה ארצית (המגעים שנמשכים חודשים עם רשות שדות התעופה בעניינים טריוויאליים כמו שילוט או נגישות למבנה, מעידים מעצמם שהאזור התפעולי בנתב"ג אינו יכול לשמש לקבלת המתייצבים, ודאי לא המקום היחיד בארץ שמיועד לכך). בית המשפט הנכבד יתבקש ליתן צו על תנאי, ובמועד שהתבקש על ידי המשיב להגשת הודעתו, יתכבד ויגיש את תשובתו לעתירה.